

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
Г. 19/к. 9/16/2002
Дата 25.09.2002

В. н. д. н. 16/2002
Като допълнение
към мотивите и
аргументите -
19.09.2002
K. Namf

До
Конституционния съд на
Република България

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Като допълнение към мотивите и аргументите, съдържащи се в отправеното до вас искане, по повод Конституционно дело № 16/2002 г., молим да имате предвид и следните аргументи:

Нашата Конституция използва правното понятие "парламентарна група" само веднъж, в чл. 99, във връзка с консултациите на президента на Републиката за сформирание на ново правителство.

Народните представители стават такива по волята на българските избиратели. Те получават своите парламентарни права въз основа на проведените избори, респективно на резултатите от тях. Веднъж получили депутатски статут, те се ползват от всички възможности които им дава "свободния мандат". Освен друго, той предполага пълната свобода на народния представител да се включи при учредяването или впоследствие да се присъедини към онази парламентарна група, която оценява като по адекватна на интересите и потребностите на всички избиратели. Той е свободен да напусне групата, когато прецени, че това е необходимо, да премине в друга парламентарна група или пък да се завърне в парламентарната група, в която е членувал преди това. Народният представител е свободен и да не се присъедини към нито една парламентарна група. Всяко от тези действия не е обвързано по никой начин с на неговия депутатски статут и не може да го проблематизира, нито изцяло, нито частично, по отношение, например, на някоя отделна форма на изява на неговия статут на парламентарист.

Единствената конституционноправна възможност, която губят народните представители, станали независими, е, че президентът не е длъжен да се консултира с тях по повод съставяне на правителство, от което, впрочем, не следва, че му е забранено да осъществи такива консултации.

При гласуването на оспорваните решения на Народното събрание парламентарното мнозинство се е подвело, негласно приемайки, че в Народното събрание има само парламентарни групи, че всички депутати задължително членуват в някоя парламентарна група и че

групата е суверенна да решава вътрешно парламентарната съдба на напусналите я парламентаристи. Това съвсем не е така. Евентуалното скорошно въвеждане на мажоритарен елемент в парламентарните избори неизбежно ще въведе в следващото Народно събрание **значителен брой народни представители избрани като независими и такива, които са получили откритата подкрепа на две или повече политически сили, участващи самостоятелно в изборите в многомандатните избирателни райони.** Изтъкваме този перспективен и хипотетичен аргумент, за да обосновем тезата, че в нашето Народно събрание **е имало, има и ще има независими народни представители,** че техният брой вероятно ще расте, че те следва да се ползват с всички права на парламентаристи, във всяка форма на парламентарна дейност и на всяка фаза от законодателния процес.

Парламентарните групи имат правото да излъчват свои представители, които да ги представляват в ръководството на Народното събрание и на парламентарните комисии. Те имат правото и да ги отзовават и да предлагат заместването им във вътрешните ръководни органи на Народното събрание. **Парламентарните групи нямат подобна власт над онези депутати, които по едни или други причини не са техни членове.**

Парламентарният правилник е ограничил възможността на всеки народен представител да работи в до две постоянни комисии и в Комисията по европейска интеграция. **Всеки един от независимите народни представители, в лично качество, има правото да се възползва от тези възможности и решаващо в случая е неговото лично желание, а не примерно преценката на парламентарните мнозинства. Отричането на това право следва да се оцени като неконституциосъобразно.**

Тези базисни парламентарни и политически моменти не са били напълно отчетени от народното представителство, когато то е гласувало сега действащия парламентарен правилник. В неговия чл.12 ал.3, се казва:

“Народни представители, чийто брой е недостатъчен за образуване на парламентарна група, могат да се присъединят към вече съществуваща парламентарна група и да образуват парламентарен съюз. Парламентарният съюз има правата на парламентарна група. Парламентарен съюз могат да образуват и няколко парламентарни групи, като всяка от тях делегира правата си на съюза.”

Текстът доказва, че съставителите на правилника изобщо не предполагат, че в парламента може да има и **независими народни представители**, каквито впрочем имаше не малко и в VII-то Велико Народно събрание , и в 36-тот, 37-то, и в 38-то Народни събрания. Независими народни представители има, разбира се и във всички демократични парламенти.

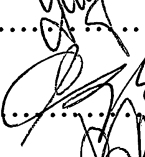
Ние смятаме, че неразбирането на този проблем е от съществено значение за предизвикването на настоящия правен спор, предмет на конституционното дело.

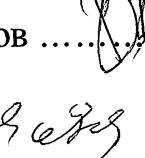
Бихме били много благодарни на Конституционния съд, ако в мотивите към решението, което предстои да се вземе, подскаже на Народното събрание, че изработвайки и приемайки своят Правилник е допуснало важен пропуск, като не е предвидило наличието, а от тук и не е гарантирало пълноценно правата на независимите народни представители – пропуск, който предизвиква ненужни усложнения.

София, 25 септември 2002 г.

С уважение:

Надка Пангарова

Сийка Димовска

Стела Банкова

Владимир Димитров